



בבית המשפט העליון

רע"פ 6394/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה
(כב' השופטת העמיתה ד' ברלינר) בענ"פ 20983-05-18
מיום 19.6.2018

בשם המבקש: עו"ד מיטל רון; עו"ד אלקנה לייסט

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. תחילתו של העניין שלפניי בהחלטת בית משפט השלום לנוער בתל אביב (סגנית הנשיאה מ' קפלן רוקמן) בת"פ 17-08-9676 מיום 24.10.2017 להורות על סגירת התיק הפלילי המתנהל נגד המבקש.

ביום 26.3.2018 הגישה המשיבה בקשה לביטול החלטה זו.

בית משפט השלום לנוער בתל אביב נעתר לבקשה בהחלטתו מיום 28.3.2018 (להלן: ההחלטה), וזאת בנימוק שסגירת התיק נעשתה בטעות, בשל פנייה שהתקבלה ממזכירות בית המשפט, ועל יסוד סברה כי מדובר בכתב אישום ש"הוגש בטעות בכפל", וזהה לכתב אישום שהוגש נגד המבקש בת"פ 17-08-12980.

על החלטה זו הגיש המבקש "ערעור", כהגדרתו, לבית המשפט המחוזי בתל אביב (ענ"פ 20983-05-18), וזה נדחה בהחלטת כב' השופטת העמיתה ד' ברלינר מיום 19.6.2018.

עתה עותר המבקש כי תינתן לו רשות לערער על החלטת בית המשפט המחוזי בפני בית משפט זה. מכאן הבקשה לפניי.

2. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה לה ובתגובת המבקש לתגובת המשיבה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות על הסף.

כידוע, החלטה הניתנת בהליך פלילי ואינה בגדר "פסק דין" נתונה לערעור רק במסגרת ערעור על פסק הדין כולו (ע"פ 121/88 מדינת ישראל נ' דרוויש, פ"ד מה(2) 663, 682 (1991); ע"פ 3996/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.11.2015)). זאת, למעט במקרים שבהם מקנה החוק זכות ערעור באופן מפורש. בהתאם לכך, כאשר אין מוקנית לצד להליך זכות לערער על החלטה (או לפנות בבקשה למתן רשות לכך), בית המשפט אינו מוסמך לדון בערעור שכזה או לתת רשות להגישו, ועל כן דין הערעור או הבקשה להידחות על הסף (וראו בש"פ 4804/17 ברמלי נ' מדינת ישראל (9.8.2017)). כזה הוא דינה של הבקשה שלפניי.

החלטתו של בית משפט השלום לנוער, אשר אליה מתייחסת בקשה זו, מהווה החלטת ביניים על פי מהותה, שהרי ברי כי אין בהחלטה לפתיחה מחודשת של הליך נגד נאשם כדי לסיים את בירור המחלוקת הכוללת שבין הצדדים או להכריע באופן סופי ביחס להרשעתו של המבקש במסגרת ההליך – עניינו של המבקש טרם התברר לגופו בערכאה ראשונה, דינו טרם הוכרע, ומקל וחומר שדינו לא נגזר (וראו בש"פ 7438/01 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 345, 360-359 (8.10.2001); יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני: הליכים שלאחר כתב אישום א, 1239 (2009)).

משכך, למבקש לא עמדה זכות לערער על ההחלטה לפני בית המשפט המחוזי, ובהתאם, לבית המשפט המחוזי לא קמה סמכות לדון במסמך שהגיש המבקש כבערעור, חרף כותרתו. בנסיבות אלה, למבקש אין זכות לפנות לבית משפט זה ביחס להחלטתו של בית המשפט המחוזי (החלטה – ולא פסק דין), בין אם בדרך של ערעור או בדרך של בקשה למתן רשות לכך. על כן, אין בידי להידרש לבקשה לגופה.

3. יצוין לבסוף כי אין בהחלטתי כדי למנוע מהמבקש לעתור להתערבותו של בית משפט זה בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק בהחלטת הביניים המדוברת – בהיותה מעשה מנהלי הכפוף לביקורת שיפוטית – באמצעות פתיחת הליך מתאים, ככל שימצא זאת לנכון (וראו, למשל, בג"ץ 8501/11 גבר נ' כב' השופט אלכסנדר רון, פסקה 6

(15.12.2011) והאסמכתאות שם; ע"פ 3996/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.11.2015);
בג"ץ 6683/17 קנדי נ' בימ"ש השלום כפר סבא - אביב שרון (4.9.2017).

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בחשוון התשע"ט (18.10.2018).

ש ו פ ט